

ת"פ 49126/09/19 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אפרים ראדה; יליד 1994, סינטיהו טקלה; יליד 2000, אביב דהן; יליד 2001

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 49126-09-19 מדינת ישראל נ' ראדה(עציר)
ואח'
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה המאשימה

נגד

1. אפרים ראדה; יליד 1994 (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד רועי לנג

2. סינטיהו טקלה; יליד 2000 (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד סיון חיימוב

3. אביב דהן; יליד 2001 (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דנה פישר דורי הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 - סיוע להתפרצות למקום מגורים לבצע עבירה; סיוע לגניבה; החזקת סם לצריכה עצמית; החזקת נכס חשוד כגנוב.

נאשם 2 - סיוע להתפרצות למקום מגורים לבצע גניבה; סיוע לגניבה; החזקת סם לצריכה עצמית; החזקת נכס חשוד כגנוב; התחזות כאדם אחר במטרה להונות. בנוסף, במסגרת אישום מס' 4, הורשע נאשם 2 בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

עמוד 1

נאשם 3 - סיוע להתפרצות למקום מגורים לבצע עבירה; סיוע לגניבה; החזקת סם לצריכה עצמית; החזקת נכס חשוד כגנוב.

2. על פי העובדות, ביום 10.9.19 בין השעות 12:15 עד 13:00 הגיעו הנאשמים והקטין לבית צמוד קרקע ברחוב ביל"ו 6 ברעננה, כשהם נוסעים ברכב בו נהג נאשם 1. הקטין ירד מהרכב והתפרץ לבית באופן שאינו ידוע למאשימה. הקטין נטל מהבית 3 מחשבים ניידים, סכום כסף בסך 700 ₪ ותיק גב. הקטין יצא מהבית עם השלל והעמיס אותו על הרכב בו שהו הנאשמים שסייעו לו בנוכחותם בביצוע העבירה. בשלב זה, בשעה 13:00, לאחר שהתקבל דיווח כי רכב ובו ארבעה מביטים לעבר בתים נוסע במקום, ביצע השוטר יאיר ישראל סריקות במקום בנסיעה בניידת, כשלצדו פקחית מסייעת. מיד בסמוך זיהה השוטר את הרכב, נסע בעקבותיו וכרז לו לעצור. או אז נמצאו הנאשמים והקטין ברכב כשהם מחזיקים שטרות כסף בתיק החשודים כגנובים. השטרות נגנבו מהמתלונן מושא אישום מס' 2 שנמחק. עוד החזיקו הנאשמים בתא דלת הנהג 3 שקיות המכילות סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 2.20 גרם, 2.53 גרם ו-5.26 גרם. עוד החזיקו הנאשמים ברכב ברכוש הכולל שעוני יד, תכשיטים, מטבעות וטלפונים סלולריים.

משנעצרו הנאשמים הזדהה נאשם 2 כאחיו, והמשיך להתחזות לאחיו אף בחקירותיו במשטרה ובדיוני הארכת המעצר. רק כעבור יומיים, משבוצע חיפוש בביתו של נאשם 2, התגלה דבר ההתחזות.

כאמור, במסגרת אישום מס' 4 הורשע נאשם 2 אף בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בכך שכאשר ביצע את העבירות הנזכרות לעיל, אמור היה לשהות בתנאי "מעצר בית".

3. להלן פרטי הסדר הטיעון שערכה המאשימה עם הנאשמים -

נאשם 1 - אין הסכמה עונשית וכל צד טוען על פי ראות עיניו.

נאשם 2 - המאשימה תעתור לעונש ראוי של 9 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ורכיבים נלווים, ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה.

נאשם 3 - המאשימה תעתור לעונש ראוי של 8 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נלווים, ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה.

נאשם 3 צירף שני תיקים נוספים שתלויים ועומדים נגדו מבית משפט לנוער בנתניה, כדלקמן:

- ת"פ 60189-12-19 - במסגרתו הורשע בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, בכך שביום 1.1.19 בשעה 03:35 החזיק בכיס מכנסיו סכין שלהבה מתקבע ומשהגיעו שוטרים למקום השליך את הסכין לקרקע.

- ת"פ 24057-03-18 - במסגרתו הורשע בעבירות של סיוע לפריצה לרכב במטרה לגנוב בצוותא; איומים; והעלבת עובד ציבור. במסגרת אישום מס' 1 ביום 1.3.18 בשעה 18:40 הגיעו הנאשם ואחר לרכב, הנאשם מסר לאחר את הטלפון הסלולרי שלו על מנת שיאיר לתוך הרכב והאחר ניפץ את חלון הרכב ונטל ממנו תיק; במסגרת אישום מס' 2 ביום 4.3.18 הובא הנאשם לתחנת המשטרה לצורך חקירה. הנאשם איים על השוטרים בכך שאמר להם שיהרוג אותם וישב עליהם. בהמשך, ירק על שוטר וקילל שוטרת. לשוטר אחר אמר שהוא יפגוש אותו בחוץ, יזין אותו ושהוא קצין מודיעין שמן מניאק. לשוטרת שהגישה לו אוכל אמר "הנה חיילת, זונה שרמוטה את יכולה

למצוץ לי יא חיילת יא שחורה".

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי בגין שני תיקי הצירוף יגזר על הנאשם חודש מאסר שירוצה בחופף לעונש שייגזר עליו בגין התיק העיקרי.

4. בעניינם של נאשמים 2 ו-3 התקבל תסקיר חובה.

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות וטענה למתחם עונש הולם בכל הנוגע לנאשמים 1 ו-3 הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר; בכל הנוגע לנאשם 2 טענה למתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר. התובעת טענה שלנאשם 1 ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלומות והוא ריצה בעברו עונשי מאסר ממושכים. עוד ציינה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בן 9 חודשים, כאשר את העבירות מושא תיקנו ביצע בחלוף כחצי שנה משחרורו מהכלא. לפיכך, עתרה להשית עליו עונש בשליש העליון של המתחם וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

לגבי נאשם 2 טענה התובעת שאמנם מדובר בנאשם צעיר כבן 20, אך לחובתו הרשעה הכוללת 5 תיקי משטרה בעבירות חמורות ומכוערות בגינן ריצה 30 חודשי מאסר בפועל. עוד ציינה כי לחובתו עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים. התובעת טענה שבבוא המאשימה להיקשר עם נאשם 2 בהסדר הטיעון "לא עמד לנגד עיני המאשימה עונש המע"ת" והיא לוקחת אחריות על מעשיה. על כן, מבקשת המאשימה להפעיל את עונש המאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר שייגזר בתיק זה.

לגבי נאשם 3 טענה התובעת כי מדובר בנאשם כבן 19 נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, תסקיר שרות המבחן בענייני שלילי. על כן, עתרה להשית עליו 8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

6. ב"כ נאשם 1 התרעם על העובדה שבעוד המאשימה מתעלמת מעונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים התלוי ועומד כנגד נאשם 2 ומבקשת להפעילו בחופף, הרי שבכל הנוגע לנאשם 1 היא עותרת להפעיל את עונש המאסר על תנאי בן ה-9 חודשים במצטבר. על כן, טען שמדובר באבחנה לא הוגנת ובאפליה פסולה. עוד טען שטענת המאשימה לפיה לא ידעה על עונש המאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד נאשם 2 לא נכונה בעליל, וזאת נוכח העובדה שהמאשימה עצמה ציינה נתון זה בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהגישה בתיק זה. עוד טען ב"כ נאשם 1 כי מתחם העונש ההולם לו עתרה מאשימה מוגזם ותלוש מהמציאות, שכן ידוע לכל שמתחם העונש ההולם בגין עבירת התפרצות מוגמרת נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, ועל כן, היות ובענייניו מדובר בעבירת סיוע, הרי שמתחם העונש נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. עוד ציין שהרכוש הגנוב נתפס ויוחזר לבעליו. הסניגור ביקש למקם עונשו של הנאשם באמצע המתחם ולהסתפק בהפעלת המאסר על תנאי או להסתפק בימי מעצרו.

ב"כ נאשם 2 הפנתה לחלקים החיוביים בתסקיר שרות המבחן, לעובדה שמדובר בעצור חיובי שהשתלב בלימודי המדרשה בבית המעצר. הסניגורית טענה שאמנם הנאשם אינו מכור לאלכוהול ואינו זקוק לגמילה, אך כאשר הוא שותה אלכוהול שיקול דעתו משתבש והוא נגרר לבצע עבירות. עוד הפנתה לכך שהרשעתו היחידה היא מלפני חמש שנים בגין עבירות שביצע לפני כ-7 שנים בהיותו קטין. לפיכך, ביקשה ב"כ נאשם 2 להסתפק בהפעלת המאסר על תנאי בן ה-6

חודשים ולהטיל ענישה בחופף.

ב"כ נאשם 3 טענה שמדובר בנאשם צעיר שמלאו לו 18 שנים אך לאחרונה. הוא נעדר עבר פלילי. התיקים שצירף הם של בית משפט לנוער ועל כן, עתירת התביעה ל-8 חודשים בתיקנו לא אמורה להיות מושפעת משני תיקים אלה והם לא צריכים להשליך על תקופת המאסר הכוללת שתיגזר עליו. ב"כ נאשם 3 הפנתה לחלקים החיוביים בתסקיר שרות המבחן, ביקשה לאבחון מנאשם 2, טענה שמדובר בנאשם שירצה עונש מאסר לראשונה בחייו וביקשה להסתפק בתקופת מעצרו.

דין והכרעה

7. הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות ידועים ומוכרים ואין צורך לחזור עליהם בהרחבה. די אם נציין שענינם שמירה על קניינו של הפרט, מניעת פגיעה בו ומניעת התלקחות עבירות אלימות תוך כדי ביצוע עבירות הרכוש (בעבירות של התפרצות, גניבה והחזקת רכוש חשוד כגנוב); מניעת פגעי השימוש בסם והפצתו (בעבירה של החזקת הסם לצריכה עצמית); שמירה על בטחון הציבור ושלוות החיים והנפש (בעבירות איומים והחזקת סכין למטרה לא כשרה); ושמירה על שלטון החוק, הסדר הציבורי ועבודתם התקינה של השוטרים ועובדי הציבור (בעבירות הפרת הוראה חוקית, התחזות לאחר במטרה להונות, איומים והעלבת עובד ציבור).

הנאשמים פגעו בערכים מוגנים אלה, איש איש על פי חלקו, כאשר בתיק העיקרי, חברו לקטין וסייעו לו לבצע עבירות רכוש חמורות. מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים בתיק העיקרי די זהה, אם כי חלקו של נאשם 2 גדול יותר כשביצע את העבירות תוך שהוא אמור להימצא בתנאים מגבילים על פי הוראה של בית משפט והוא הפר את התנאים המגבילים. גם חלקו של נאשם 1 גדול יותר משמדובר בנאשם מבוגר יותר אשר גם נהג ברכב בו בוצעו העבירות.

8. לאור האמור לעיל, ונוכח פסיקה עניפה של בתי המשפט אשר מאמצת מתחם עונש הולם בנוגע לעבירה מוגמרת של התפרצות, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, הרי שנוכח העובדה שבעניינו מדובר בעבירת סיוע (שעונשה מחצית מהעונש המוטל בגין עבירה מוגמרת), אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבים נלווים.

9. עקרון אחידות הענישה מורנו כי יש לגזור עונשים דומים על נאשמים שביצעו מעשים דומים ושנסיבותיהם האישיות דומות. עקרון אחידות הענישה בא לחזק את אמון הציבור במערכת אכיפת החוק לבל יוצר רושם של שרירות לב ועיוות דין כאשר אין הסבר מתקבל על הדעת לאבחנה שנעשית בין שני נאשמים המואשמים יחדיו בעבירות דומות, בנסיבות דומות.

המאשימה טענה כי בשל "טעות" לא נלקח בחשבון עונש המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים שתלוי ועומד כנגד נאשם 2 ועל כן, היא מוכנה "לספוג" את אותו מאסר על תנאי ולהפעילו בחופף לעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה, וזאת בניגוד לכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 לפיו עונש מאסר על תנאי יש להפעיל, בהיעדר טעמים מיוחדים, במצטבר. ואולם, למקרא בקשת המעצר עד תום ההליכים שהגישה המאשימה בתיק זה עולה שהמאשימה ציינה

בבקשה כי כנגד נאשם 2 תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ללמדך שבעת הגשת כתב האישום ידעה המאשימה על עונש המאסר על תנאי.

10. במצב דברים זה, יש לבחון מהו העונש הראוי לו לנאשם 2 והאם יש בסיס לאבחנה בינו לבין נאשם 1.

נאשם 2 כבן 20, בעל הרשעה אחת מבית משפט לנוער משנת 2015 בגין צבר עבירות חמורות ומכוערות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, נסיון למעשה סדום בנוכחות אחרים שחברו יחד לביצוע המעשה, בעילת קטינה מתחת לגיל 14, בעילה בנוכחות אחר או אחרים שחברו לביצוע אינוס, דרישה באיומים של רכוש, גניבה ונסיון גניבת רכב (עבירות משנת 2013). בגין הרשעה זו ריצה הנאשם 30 חודשי מאסר, כאשר מדובר במאסר ארוך במונחים של ענישה המוטלת בבית משפט לנוער. בגין אותו תיק תלוי ועומד כנגד הנאשם עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

תסקיר שרות המבחן שניתן בעניינו של נאשם 2 אינו חיובי - בשהותו בכלא לא נעזר הנאשם בגורמי חינוך וטיפול; ברקע ביצוע העבירות בתיקנו הסתבכות כלכלית ונטילת הלוואה מגורמים שוליים; הנאשם התפתה ל"כסף קל" לאחר ששותפיו לעבירה הגיעו לאחר שצרכו אלכוהול והציעו לו להצטרף; בהמשך, התחזה לאחיו התאום כי חשש בעקבות הפרת מעצר הבית; הוא שלל נזקקות טיפולית על אף התרשמות השרות שעושה שימוש לרעה באלכוהול; יחד עם זאת, גילה אמפתיה לקורבנות העבירה; לאחר שקלול גורמי סיכון וסיכוי לשיקום הגיע שרות המבחן שללא השתלבות בהליך טיפולי קיים סיכון להישנות עבירות.

כאשר אלה הם פני הדברים ואף לאחר שכתב האישום תוקן לקולא ונאשם 2 הודה, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר, אני סבור שהיה מקום למקם עונשו מעל לרף התחתון של המתחם אותו קבעתי. זאת ועוד, בהיעדר טעמים מיוחדים (סעיף 58 לחוק העונשין), אני סבור שהיה מקום לצבור (לפחות בחלקו הארי) את עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו לעונש שייגזר עליו בתיק זה.

יחד עם זאת, בהסדר טיעון עסקינן, ואף שהוא נוטה לטעמי לקולא, עדיין יש לבחון אם מדובר בהסדר בלתי סביר באופן קיצוני, שאז יש מקום לסטות ממנו. לאחר ששקלתי בדבר, וכשלנגד עיני ההלכה בדבר כיבוד הסדרי טיעון, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון ולאמץ את עמדתה העונשית של המאשימה. לפיכך, ייגזרו על נאשם 2, 6 חודשי מאסר בגין תיק זה ויופעל עונש המאסר על תנאי בן 6-חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שסה"כ ירצה נאשם 2, 9 חודשי מאסר בפועל.

11. ומכאן לנאשם 1 - נאשם 1 כבן 26 שנים, לחובתו 5 הרשעות (אחת מאוחרת לעבירות מושא תיקנו) בעבירות אלימות ורכוש והוא ריצה ארבעה עונשי מאסר. תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בן 9 חודשים, כאשר את העבירות מושא תיקנו ביצע כחצי שנה לאחר שחרורו ממאסר.

כאשר משווים עניינו של נאשם זה לעניינו של נאשם 2 ניתן להיווכח שמחד נאשם 2 הורשע בעבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית, אך מאידך נאשם 2 מבוגר ממנו בכ-6 שנים, עברו הפלילי מוכביד יותר והוא ריצה עונשי מאסר רבים יותר.

גם כאן הבאתי בחשבון את הודאתו של נאשם 1 בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות והחסכון בזמן שיפוטי.

לפיכך, ולאור עקרון אחדות הענישה, באתי לכלל מסקנה כי יש להשית על נאשם 1, 6 חודשי מאסר בגין תיק זה

ולהפעיל את עונש המאסר על תנאי בן ה-9 חודשים, כאשר 5 חודשים יצטברו לעונש המאסר המוטל בתיק זה ו-4 חודשים יחפפו לו, כך שסה"כ ירצה נאשם 1, 11 חודשי מאסר בפועל.

12. ובאשר לנאשם 3 - נאשם 3 הוא הצעיר שבחבורה, כבן 18.5 שנים, נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, תסקיר שרות המבחן שהוגש בעניינו אינו חיובי - הוא נשר בכיתה י' מהלימודים והחל התרועע עם חברה שולית; הוא התקשה לקבל אחריות על העבירות שביצע, טען שרק היה ברכב ולא היה מודע לסם; שרות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו וציין שקיים סיכון ממשי לביצוע עבירות במצבו.

נאשם 3 צירף שני תיקים מבית משפט לנוער שעניינם סיוע להתפרצות לרכב, איומים, העלבת עובד ציבור והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

לקחתי בחשבון את ההודאה בכתבי האישום המתוקנים, נטילת האחריות, החסכון בזמן שיפוטי ואת העובדה שזהו מאסרו הראשון של הנאשם.

נוכח עקרון אחידות הענישה ונסיבות מקילות שאינן מתקיימות בעניינם של נאשמים 1 ו-2, אני סבור שיש להשית על נאשם 3 עונש כולל של 6 חודשי מאסר.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי בן ה-9 חודשים, התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ (נתניה) 9254-11-17 (גזר דין מיום 7.3.19), כאשר 5 חודשים יצטברו לעונש המאסר שהוטל בס"ק א' לעיל ו-4 חודשים יחפפו לו.

סה"כ ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 11.9.19.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת רכוש.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סם.

נאשם 2

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים, התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ (נוער פ"ת) 30527-11-13 (גזר דין מיום 21.9.15), חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בס"ק א'

לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 11.9.19.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת רכוש.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סם; עבירת התחזות; ועבירת הפרת הוראה חוקית.

נאשם 3

א. 6 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 11.9.19

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת רכוש; כל עבירת אלימות, לרבות איומים; ועבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סם.

פלאפונים אישיים ומפתחות יושבו לנאשמים.

מוצגים - לשיקול דעת קצין ממונה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד אוראל צבע רוזנצוויג, הנאשמים ובאי-כוחם.